

Св. Марија Египћанка. Животопис ове дивне све титељке написао је св. Софроније патријарх Јерусалимски. Неки Јеромонах, старац Зосима, удаљи се једном уз Часни Пост у зајорданску пустињу за двадесет дана хода. На једном он угледа једно људско биће, суха, нага тела, и косе беле као снег, које нагне бегати од погледа Зосимовог. Старац је дуго трчао, док оно биће не прилеже у једном потоку и не викну: авво Зосиме, прости ми ради Господа, не могу ти се обратити, јер сам жена нага! Тада јој Зосим добаца своју горњу хаљину; она се огрну и јави му се. Устрашен беше старац чувши своје име из уста те жене непознате. После дугог наваљивања његовог жена му исприча своје житије. Она беше рођена у Мисиру, и од дванаесте своје године поче живети развратно у Александрији, и проведе у разврату пуних 17 година. Гоњена блудним огњем телесним она седе једнога дана на лађу, која пловљаше ка Јерусалиму. Приспев у Свети Град хтеде и она ући у цркву да се поклони Часном крсту, али је нека невидљива сила задржаваше и не даваше јој ући. У великом страху погледа она у икону Пресвете Богородице у притвору и мољаше се Њој, да јој допусти ући и целивати Часни Крст исповедајући грешност и нечистоћу своју, и обећавајући да ће после поћи тамо камо је Света Пречиста буде упутила. Тада јој би допуштено ући у цркву. Пошто целива крст изађе поново у притвор пред икону и захвали се Богородици, но у том чу глас: ако пређеш Јордан, наћи ћеш добар мир! — Она одмах купи три хлеба и крену за Јордан, где стиже истог вечера. Сутрадан се причести у манастиру св. Јована и пређе реку. И проживе у пустињи читавих 48 година, у превеликим мукама, у страху, у борби са страсним помислима као са дивљим зверовима. Хранила се зељем. После тога када стајаше на молитви виде је Зосима како стоји уздигнута на ваздуху. Она га замоли да идуће године донесе јој Причешће на обалу Јордана, а она ће доћи да се причести. Идуће године Зосима дође с Причешћем у вече на обалу Јордана, но чуђаше се, како ће светитељка прећи Јордан. У том виде према месечини, да она дође реци, прекрсти реку, и пође по води као по суху. Кад је причести, она га замоли, да идуће године дође у онај исти поток где су се прво видели. Зосима оде и нађе тело њено мртво на оном месту, и више главе на песку написано: погребите, авво Зосиме, на овом месту тело смерне Марије, предајте прах праху, преставила сам се 1 априла у саму ноћ

спасоносног Христовог страдања по причешћу Божествених Тајни. Из овога написа дозна Зосима прво њено име, и друго и страшно чудо, да је она прошле године оне исте ноћи кад се причестила стигла у тај поток, до кога је он морао путовати 20 дана. И тако Зосима сахрани тело чудесне светитељке Марије Египћанке. А када се врати у манастир исприча целу историју њенога живота и чудеса, која је он лично видео од ње. Тако Господ зна да прослави покајане грешнице. Св. Марија спомиње се још и пете недеље Часног Поста. Црква је истиче верним у те посне дане као узор покајања. Упокојила се око 530 год.

Свети Праотац АВЕЉ (син Адамов)

Занимао се напасањем оваца. Убио га брат Кајин, због жртве његове примљене од Бога. Свети Авељ се може назвати првим мучеником овога света.

Овог месеца [марта] у 20. дан спомен међу светима оца нашег, **Никодима, епископа далматинскога, исповедника.**

СТИХОВИ:

„И ми вам благовјестимо да је обећање,
дато оцима, Бог испунио нама,
дјецџ њиховој, васкрснувши Исуса.“*13

 вај преблажени и богоносни отац наш и учитељ Цркве, Никодим живљаше на древним православним просторима, свештене Далмације. Док, он столоваше у граду Задру који у то време беше под влашћу Млетака, поверна му паства, између осталог, бивствоваше и под тешком аустроуграском владавином.

Родитељи овог благог пастира беху благочестиви вером и велики у хришћанском трпљењу. Они живљаху веома скромно, чак и оскудно. Отац му Тривун, потомак веома побожне српске породице у Далмацији, бављаше се трговачким занатом у аустроугарском граду Шибенику. Мати му Марија, пореклом Италијанка, свим срцем прими веру Православну; и касније како и сам свети владика Никодим сведочаше *постаде таква православка, да беше боља од многих, које се у тој вери родише, те таква остаде и до своје блажене кончине.*

^{13*} Д. ап. 13,32.

Овај велики бранитељ вере Православне, отац наш Никодим, упркос свим невољама и тешкоћама успе да заврши високе школе, како световне тако и духовне. По повратку из Русије, након школовања на Кијевској духовној академији, верно послужи Цркви Христовој као учитељ и духовни отац православне цркве*¹⁴ у Далмацији.

Када је аустроугарска власт покушала да наруши црквено-канонски поредак свете Цркве Христове, овај богонадахнути јерарх устаде јеванђелски и пером да брани Ону коју *ни врата ада неће надвладати*, те у том подвигу истрајаше све до своје блажене кончине. А каква све гоњења, клевете, лукавства и насртаје достојанствено поднесе овај Светитељ Божији, у једном од својих, за веру отачку и Цркву Христову, дела непобитних и сам детаљно приповеда.

И будући Промислом Божијим уздигнут на трон Епископа далматинских, смиреномудри отац наш Никодим благодушно још већа страдања, не само од безбожне власти, већ и од оних који стадо Христово хоћаше да поунијате, претрпе. Али, као што од давнина велики наши Оци устајаху у одбрану вере Православне, тако ни праведни Никодим не устукну пред новим учењем Латина, већ огњено и са великим усрђем учаше свеосвећена чеда своја и верни православни род српски љубави Христовој и хођењу уским путем ка горњем Јерусалиму.

Апостолски ревноваша у винограду Господњем, непоколебиво се држећи Невидљивога као да Га види, овај богомудри пастир и проповедник науке Христове удостоји се да на дан великих страдања Христових преда своју трудољубиву душу у руке Оца Небеског.

Али и сада, као миомирисни изданак лозе светосавске, овај богоносни Светитељ, делима и подвигом својим силно крепи и утврђује душе наше. **Амин.**